

Publicerad 2010-12-09 10:06 av malin...

"Det var nånting som fastna på mig, nåt som aldrig helt försvann" /Thåström

Fan, fan, fan. Det skulle ha varit...Vi

Ser upp. Så bekanta. Dragen. Ögonen. Ser dig.

-Vad gör du på mitt gym?

-Vad gör du på mitt, jag har flyttat hit...

Du måste skämta J. Det är mina gator. Vad gör du här? Fan det gör fortfarande så ont att se dig. Det skulle ha varit vi. Du bände loss mina fingrar. Varför? Lämnade oss för henne. Henne. Er.

-Fortfarande samma tjej?

-Ja.

Jag skakar. Varför får du mig att skaka så? Fortfarande. Det har gått så många dagar, jag har tänkt på dig under ungefär varenda en. Undrat när det skulle hända. När jag springer in i dig igen. Ikväll. Fan.

-Hur mår du?

-Jättebra, allt är jättejättebra (saknar dig. Shit vad jag saknar dig...) Du?

-Det är bra. Jobbar på Karolinska nu.

Du och din perfekta kropp och läkarkarriär. Samma lugn. Samma du. Samma J. Jag tappar andetag, snubblar på minnen men lyckas le svalt. Fan J, det skulle ha varit vi. Du. Jag. Vi. Du sa ju det.

Jag grät under din tyngd så många gånger. Alla de stunder då du lämnade mig. Skrek efter dig, tiggde tillbaka. Och du kom. Sen tog du båten över havet och fanns inte längre. Nära.

-Kul att se dig.

-Mmm. Detsamma.

Gråter iskristaller hela vägen hem för dig. Mitt hem är inte fredat längre. Du har tagit över mina gator, mina kvarter, min del av stan. Så som du tog över mina drömmar, min självständighet. Gjorde mig till din. Och kastade bort. Som en nyckel genom ett brevinkast.

-Ta hand om dig nu.

Du tvingade mig att lämna. Glömma. Lyckades aldrig och nu är detta inte längre bara mitt hem. Din luft har kommit in genom nyckelhålet. Du hemsöker mig igen.

Fan, fan, fan.

Det skulle ha varit du.

Vi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren malin... med Poeter.se id #29679 innehar upphovsrätten